

INLEDNING

Utan olja ingen profit

JAG TROR ATT DET VAR i Arbetaren i början av 2000-talet jag för första gången läste om oljetoppen (eller *peak oil* som det benämndes då). En spännande teori om hur naturen, inte en social revolution, skulle sätta krokben för den brutalt framångående världskapitalismen. Ingen olja till ekonomin är ungefär som att dra ur sladden till frysen, efter ett

tag har den tappat sin funktion.

Det som då mest var en teori har i dag fått ett allt starkare stöd av verkligheten och ingen ifrågasätter längre att oljan faktiskt kommer att nå sin produktionstopp för att därefter dala tills vi inte längre pumpar upp mer olja ur marken. Frågan är bara när detta sker, eller om det rentav redan skett.

DEN SVENSKA REGERINGEN har tillsammans med de flesta andra regeringarna i världen hittills valt att planera efter

de mer optimistiska scenarierna, de som föreslår en sen oljetopp. Mer oberoende forskare och organisationer dömer ut dessa optimistiska scenarier som önsketänkande – oljetoppen är nu (se nyhetsartikel på sidan 6).

DEN SOM INTE vill ge sig in denna snåriga debatt kan välja ett annat angreppssätt: studera företagen! Veckans reportage i Arbetaren gör just detta. I Kanada pågår en rusch för att försöka pressa energi ur oljesanden i Alberta. På andra ställen kämpar företag med att omvandla kol till flytande diesel. Naturgasen vill andra företag frysa ner till flytande form. Medan ytterligare andra företag med alla medel försöker att utvinna olja ur oljeskiffer.

De är alla fruktansvärt energikrävande metoder som lär innebära spiken i kistan för planetens klimatsystem om de skulle genomföras i stor skala. Men som bekant är det inte omtanke om klimatet som skapar profit.

Företagen må påstå att den billiga oljan kommer att räcka många år till, men deras investeringar skvallrar om något helt annat.

DAVID JONSTAD
reporter